

Jericho's muren

In Handelingen 24:16 staat de volgende uitspraak van de apostel Paulus. De plaats waar dit vers staat, is gemakkelijk te onthouden want het hoofdstuknummer is 24 en $24 = 3 \times 8$ en het vers is 16 en $16 = 2 \times 8$. Dus het staat in Handelingen 24:16

En wat staat daar: *En hierin oefen ik mijzelf, altijd een onergerlijk geweten te hebben voor God en de mensen.*

Deze Paulus, deze godsman, oefende zich ergens in. Hij oefende zich om een onergerlijk geweten te hebben. Er staat zelfs dat hij zich altijd hierin oefende.

Kennelijk komen er veel situaties in het leven voor, dat mensen zich ergens aan ergeren kunnen. Er zijn mensen die zich ergeren aan God en aan zijn leiding.

Ik hoorde laatst een verhaal van een vrouw, die vertelde dat haar

man met de vut zou gaan – een soort pré pensioen – maar dat hij daar nog geen dag van genoten had. En hij had nog wel gezegd tegen zijn vrouw: dan gaan we samen allerlei leuke dingen doen ... uitstapjes maken enz.

Hij stierf plotseling dat wil zeggen: binnen 2 dagen. En er zijn mensen, die zich dan gaan ergeren aan God – die boos worden op God.

Maar er zijn ook veel mensen, die zich ergeren aan het gedrag van mensen. Er zijn mensen, die zich aan de kleinste dingen van een ander kunnen ergeren.

Dat wilde Paulus in ieder geval niet. Welk hoofdstuk was het ook weer en welk vers?? Handelingen 24:16

En nu gaan we samen deze tekst op de harde schijf van ons hart schrijven. We gaan hem eerst uit ons hoofd leren en dan komt hij vanzelf in ons hart wanneer u dit woord van God herhaalt – memoriseert.

En hierin oefen ik mijzelf, altijd een onergerlijk geweten te hebben voor God en de mensen. (Hand. 24:16).

Er is een Duits spreekwoord wat luidt: durch ärger wird alles noch erger. Dat betekent zo ongeveer dat door ergernis alles nog erger wordt. In het woordje "ergernis" zit ook het woordje "erger".

Je mag een ander best vermanen in liefde of zeggen dat je het ergens niet mee eens bent maar de ergernis moet er aan, anders zou Paulus zich daar niet altijd in oefenen om een "onergerlijk" geweten te hebben voor God en de mensen. Onergerlijk = zonder ergernis.

Dit was slechts een inleiding want we gaan het nu hebben over de val van Jericho en over Rachab de hoer, en haar familie, die niet zijn omgekomen. Dat staat in Hebr. 11:30/31

Door het geloof zijn de muren van Jericho neergestort, nadat het volk er zeven dagen lang omheen getrokken was. Door het geloof is Rachab, de hoer, niet met de ongehoorzamen omgekomen, daar zij de verspieters met vrede had opgenomen.

Het lijkt mij als man reuze spannend om als geheim agent werkzaam te zijn – een agent voor de Mossad b.v. Reuze spannend!

De Mossad was al opgericht toen kort na de uittocht uit Egypte er 12 verspieters uitgezonden werden om het land te verspieten.

Maar slechts 2 van hen waren gelovig Mossad agenten en de andere 10 niet. Die twee – Jozua en Kaleb – geloofden in God en die andere 10 vertrouwden op hun verstand.

Tien zeiden: het land is goed maar het volk dat daar woont is te sterk voor ons. Ook wonen

daar reuzen en wij waren in hun ogen als sprinkhanen.

Twee van het zeiden: het land is buitengewoon goed en de Here is met ons en die reuzen zijn ons tot spijs. Wij gaan er in Gods kracht tegen aan.

In Jozua 2 staat dat Jozua twee verspieters uitzond om het land en met name Jericho te verkennen. Hij heeft natuurlijk een paar Mossad agenten uitgezocht die geloof in de levende God hadden..

Deze twee verspieters durfden nogal wat in het geloof, want ze gingen met z'n tweeën de poort van Jericho in en ze kwamen daar iemand tegen, die direct in de gaten had, dat het twee Israëlieten konden zijn.

Dat was een vrouw, Rachab de hoer en ze zei zo ongeveer dit tegen die mannen: "kom bij mij thuis een kop koffie drinken" en die mannen gingen met haar mee.

Die vrouw was een hoer maar natuurlijk gingen die 2 verspieters niet met haar naar bed, daar lees je niets van in de bijbel. Onder de wet van Mozes stond daar de doodstraf op.

Rachab zei het volgende opmerkelijke tegen die verspieters. Dat staat in Jozua 2:9/11 Het waren woorden van geloof en dat had de Geest van God in deze vrouw bewerkt:

Ik weet dat de Here u het land gegeven heeft en dat de schrik voor u op ons gevallen is en dat alle inwoners van het land voor u sidderen.

Want wij hebben gehoord, dat de Here de wateren van de Schelfzee voor uw ogen heeft doen opdrogen, toen gij uittoogt uit Egypte, en wat gij gedaan hebt aan de beide koningen der Amorieten aan de overzijde van de Jordaan, Sichon en Og, die gij met de ban geslagen hebt.

Toen wij dat hoorden, versmolt ons hart en vanwege u bleef bij niemand meer enige moed over,

want de Here, uw God, is een God in de hemel boven en op de aarde beneden.

Ze beleed haar geloof in de levende God en verstopte deze twee verspieders onder de vlasstengels, die zij uitgespreid had op het dak.

Na een tijdje liet zij die twee Mossad agenten aan een scharlaken rood koord naar beneden zakken, want haar huis was op de muur gebouwd.

Ziet u het in gedachten al voor u, hoe dit ging. Waarschijnlijk ontsnapten ze via dat rode koord toen het donker was.

Die verspieders waren haar natuurlijk dankbaar en ze zeiden tegen Rachab dat zij dat rode koord aan het venster moest binden en haar hele familie bij haar in huis moest halen en dat ze allemaal gespaard zouden worden, als ze maar dat rode koord uit het venster liet hangen.

Dat is natuurlijk een beeld van het bloed van Jezus, waardoor

mensen behouden kunnen worden, hoe slecht ze ook zijn. Ze kunnen vergeving en reiniging van hun zonden vinden door het bloed van Jezus.

Eindelijk was het zo ver en het volk Israël had zich gelegerd rondom Jericho. In de avond ging Jozua nog even een wandeling maken en plotseling stond een man tegenover hem met een uitgetrokken zwaard in zijn hand. Dat lezen we in Jozua 5 vanaf 13:

13 Het gebeurde nu, terwijl Jozua bij Jericho was, dat hij zijn ogen opsloeg. Zie, daar stond een man tegenover hem met een uitgetrokken zwaard in de hand. Jozua trad op hem toe en vroeg hem: Behoort gij tot ons of tot onze tegenstanders?

14 Doch hij antwoordde: Neen, maar ik ben de vorst van het heer des Heren. Nu ben ik gekomen. Toen wierp Jozua zich op zijn aangezicht ter aarde, boog zich neer en zeide tot hem: Wat heeft mijn heer tot zijn knecht te zeggen?

15 En de vorst van het heer des Heren zeide tot Jozua: Doe uw schoenen van uw voeten, want de plaats waarop gij staat, is heilig. En Jozua deed dit.

1 Intussen had Jericho de poort gesloten; het was volkomen gesloten voor de Israëlieten; niemand kon daar uit of in gaan.

2 En de Here sprak tot Jozua: Zie, Ik geef Jericho met zijn koning, de krachtige helden, in uw macht.

3 Gij moet om de stad heen trekken, terwijl alle krijgslieden eenmaal om de stad heen gaan;

4 Zo moet gij zes dagen doen, terwijl zeven priesters zeven ramshorens voorde ark uit dragen. Maar op de zevende dag moet gij zevenmaal om de stad heen trekken en de priesters zullen op de horens blazen.

5 Wanneer men op de ramshoorn de toon aanhoudt en

gij het geluid van de hoorn verneemt, dan moet het gehele volk een luid gejuich aanheffen en de stadsmuur zal ineensstorten en het volk moet daarop klimmen, ieder recht voor zich uit.

Al wat in het oude Testament is geschreven, is een beeld voor ons onder het nieuwe verbond. Jericho is een beeld van de zonde en de belofte van de Heer luidt:

Zie, Ik geef Jericho met zijn koning, de krachtige helden, in uw macht.

De Israëlieten moesten alle inwoners van Jericho met de ban slaan en voor ons in het nieuwe verbond staat er in Col. 3:4

Doodt dan de leden die op de aarde zijn ... en thans moet gij ook dit alles weg doen: toorn, heftigheid, kwaadheid enz. en ook ergernis.

Hoe was onze tekst ook weer uit Handelingen 24:16 ??? En hierin oefen ik mijzelf, altijd een

onergelijk geweten te hebben voor God en de mensen.

Het was God die de muren van Jericho liet instorten maar in Hebr. 11:30 staat: *Door het geloof zijn de muren van Jericho neergestort, nadat het volk er zeven dagen lang omheen getrokken was.*

Was het nu God of was het door het geloof van de Israëlieten?

Het was *God* die de muren liet neerstorten maar het was *door het geloof*. De bijbel noemt dit: *geloofs gehoorzaamheid*.

Als de Israëlieten niets hadden gedaan, waren de muren niet ingestort. Als je zegt: God moet het doen en ik moet niets doen, dan gebeurt er niets. Ze moesten namelijk wel iets doen namelijk hun geloof in werking stellen.

We lezen verder in Jozua 6:6

6 Toen riep Jozua, de zoon van Nun, de priesters en zeide tot hen: Neemt de ark des verbonds op en laten zeven priesters

zeven ramshorens dragen voor de ark des Heren uit.

7 En tot het volk zeide hij: Trekt voort en gaat om de stad heen en laten de gewapenden voor de ark des Heren uit trekken.

8 Zodra Jozua tot het volk gesproken had, trokken de zeven priesters, die de zeven ramshorens voor het aangezicht des Heren droegen, voort en bliezen op de horens, terwijl de ark van het verbond des Heren hen volgde.

9 En de gewapenden gingen voor de priesters uit, die de horens bliezen, en de achterhoede kwam achter de ark aan, terwijl er voortdurend op de hoorn geblazen werd.

10 Jozua nu had het volk bevolen: Gij zult niet juichen en uw stem niet laten horen, ja, laat er geen woord uit uw mond uitgaan tot op de dag, dat ik u zeg: Juicht! Dan moet gij juichen.

Dus er mocht niet gesproken worden. Toen ze met z'n allen om Jericho heen liepen, zei misschien één van de kinderen: kijk Pappa, dat rode koord uit het venster van dat huis daar! Sssssttt .... stil zijn, niet praten.

Er konden zo ook geen woorden van ongeloof gezegd worden.

11 Dus trok de ark des Heren om de stad, eenmaal rondgaande. Daarop kwamen zij in de legerplaats en overnachtten in de legerplaats.

Dit was dus de volgorde: (1) De gewapenden voorop (2) de 7 priesters die elk op een ramshoorn bliezen (3) de Ark (type van Jezus Christus die met ons is in de strijd) en tenslotte (4) de achterhoede.

Wat een schouwspel vanuit Jericho! Deze manier van vechten konden ze niet volgen.

Jericho werd ingenomen: Jozua 6:20 - Jericho beeld van de zonde.

Het volk dan juichte, terwijl men op de horens blies; zodra het volk het geluid van de hoorn vernam, hief het een luid gejuich aan.

En de muur stortte ineen, en het volk klom de stad binnen, ieder recht voor zich uit, en zij namen de stad in.

Matth. 1:5 Salmon trouwde met Rachab en zo werd Rachab de bed-overgrootmoeder van David uit wie Jezus geboren is.